

Súd: Mestský súd Bratislava II  
Spisová značka: 28Ps/6/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223203157  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Gašparová  
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2024:1223203157.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Gašparovou vo veci spôsobilosti na právne úkony osoby: E. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, R., v konaní zastúpený procesným opatrovníkom: G. L. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, R., o návrhu navrhovateľky: R. E. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. Z. XX, G., na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, takto

### rozhodol:

I. Súd konanie o spôsobilosti na právne úkony E. T., nar. XX.XX.XXXX zastavuje.

II. Súd ustanovuje: R. E. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. Z. XX, G. za opatrovníka E. T., nar. XX.XX.XXXX na zastupovanie pri právnych úkonov súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti spojenej s jeho duševnou poruchou.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

### odôvodnenie:

1. Návrhom, doručeným na Mestský súd Bratislava II dňa 02.08.2023, navrhovateľka žiadala o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony pre svojho syna E. T., nar. XX.XX.XXXX tak, aby nebol spôsobilý rozhodovať o poskytovaní zdravotnej starostlivosti a o spôsobe liečby a o prípadnom umiestnení v zdravotníckom zariadení. Pre prípad obmedzenia spôsobilosti súhlasila s ustanovením do funkcie opatrovníčky svojho syna.

2. Svoj návrh odôvodnila navrhovateľka tým, že so synom E. boli určité problémy už v škôlke. Každým rokom rodičia počúvali od učiteliek viac sťažností na jeho správanie sa voči ostatným deťom. Už vtedy sa začali prejavovať jeho manipulátorské sklony. V tom čase s ním absolvovali aj sedenie u detského psychológa. Väčšie problémy sa začali v roku 2018, kedy bol syn študentom X A. I.. Syn mal dobré známky a s učením nikdy nemal problémy, avšak jeho správanie učitelia považovali za problematické a čím bol starší, tým viac poznámok nosil. Navyše syn si medzi spolužiakmi vedel získať prirodzený rešpekt, takže spolužiaci ho nasledovali aj pri nevhodnom správaní. Napríklad na lyžiarsky výcvik syn priniesol alkohol a celá trieda sa opila. Pred vylúčením zo školy ho vtedy zachránil len dobrý prospech. Avšak na každom rodičovskom združení bolo jeho správanie zo strany pedagógov kritizované. Dôvodom návrhu na vylúčenie bola šikana. Dva roky pred maturitnými skúškami začal experimentovať s liekmi, ktoré doniesol aj do školy. Nahovoril niektorých spolužiakov na užitie S.. Keď zisťovali, odkiaľ mal tieto lieky, povedal, že si ich od niekoho kúpil, no nechcel povedať, kto mu to predal. V tom čase sa synovi už začal zhoršovať prospech. Rodičia priebežne kupovali v lekární testy na drogy, aj keď bolo dopredu jasné, že výsledok bude pozitívny. Vždy sa vyhovoril, že užil niečo už dávnejšie, prípadne keď vedel, že dostane test, priniesol moč od nejakého kamaráta a takto ich klamal. V tom čase už prestal zvládať školu. Následne prišla pandémia a online vyučovanie, čo len problémy prehýbilo. V tomto období matka spozorovala rozvinutú závislosť na liekoch a v súvislosti s tým začali pribúdať zmeškané hodiny na

vyučovanie, neskoré príchody, neprítomnosť v piatky doma. Keď s partiou v centre mesta pil alkohol, predviedli ho aj na políciu. Oznámenie o tom dostalo aj riaditeľstvo školy a matka s ním absolvovala na Miestnom úrade stretnutie so sociálnymi pracovníčkami. Keďže v takomto správaní pokračoval a výrazne sa mu zhoršil prospech, rok pred maturitou ho vylúčili zo školy. Už vtedy bol závislý na liekoch - užíval S., F. a keď bol pod vplyvom liekov, tak strácal zábrany a začal mať problémy so zákonom, no odmietal akýkoľvek rozhovor na tému liečenie. Kradol v obchodoch, požičiaval si peniaze od známych aj neznámych ľudí a začal sa stretávať s ľuďmi, ktorí mali podobné záujmy a názory. Syn ani nemal záujem o ďalšie štúdium, začalo obdobie jeho sľubov ale aj klamstiev. Nevedeli nájsť cestu, ako ho presvedčiť a donútiť k tomu, aby pokračoval v štúdiu na inej škole. Zamestnať sa takisto nemal záujem. Býval striedavo u svojho otca alebo u matky, obidvoch rodičov neustále klamal. Stratil všetkých priateľov, snáď každého oklamal, okradol alebo nejakým spôsobom využil. Od susedov si požičiaval peniaze, ktoré nevracal. vymýšľal si rôzne príbehy, viackrát dostal bitku a prišiel s rôznymi zraneniami. Matka skúsila všetko, čo bolo v jej silách pre neho urobiť. Raz ho presvedčila, aby išiel na liečenie, no tam nevydržal ani týždeň a na reverz odišiel. Ak mal nejaký vzťah, tak to boli známosti na pár dní. Posledný vzťah mal s dievčaťom, ktoré taktiež naučil na užívanie liekov a nahovoril ju na krádeže v obchodoch, pričom ich pri jednej krádeži aj prichytili. Raz jej synova priateľka s plačom volala, že E. jej chce ublížiť, tak to riešili privolaním polície. Vtedy začala mať vážne obavy o synovo duševné zdravie. E. si začal kupovať figúrky vrahov z hororových filmov, ktoré zbieral už v detskom veku. Je tým akoby posadnutý. Inokedy jej opäť telefonovala jeho priateľka, že E. je ako nepričetný a vyhráža sa samovraždou. Matka zavolať RZS, mal povrchové rezné rany na krku a zápästí. Dúfala, že tentokrát ho už hospitalizujú na psychiatrickom oddelení a ostane sa liečiť, no on ešte v ten deň prišiel domov. Každý deň sa matka bojí, že syn ublíži sebe alebo ohrozí na živote niekoho iného. Jeho život sa momentálne strieda v dvoch fázach. Ta prvá je možno jeho túžba chcieť normálne žiť, alebo je to obdobie nedostatku F. a ostatných liekov, na ktorých má závislosť a vtedy je zavretý doma, dva týždne len spí a nevstane z postele. Potom si nájde prácu, zoženie lieky, v práci vydrží tak tri, najviac štyri týždne a keď už nemá lieky a nedokáže ráno vstať, dostane výpoveď. Toto sa opakuje stále dookola, no aktuálne už nemá záujem takmer o nič. Syn je denne pod takými vysokými dávkami liekov, ktoré užíva, že nevie už rozoznať realitu, je absolútne bez emócií, nedokáže už posúdiť, čo je správne. Matka považuje túto cestu za jediný spôsob, ako mu zachrániť život.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, a to najmä rodným listom, lekáorskými správami, obžalobami a súdnymi rozhodnutiami vydanými v trestných konaniach vedených voči E. T. vo veci trestných činov krádeže, uzneseniami OR PZ v Bratislave II o postúpení vecí Okresnému úradu v Bratislave na prejedanie priestupku, potvrdenie o zaistení vecí, potvrdenie o zaistení osoby, potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia, znaleckým posudkom č. 10/2024, ako i ďalším obsahom spisu a zistil nasledovný stav vecí:

4. Posudzovaný E. T. je slobodný, bezdetný, striedavo žije u svojich rodičov. Je nezamestnaný. Momentálne je vo väzbe nariadenej v prípravnom konaní. V roku 2022 bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 0T/3/2022 zo dňa 05.01.2022 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/15/2022 zo dňa 17.01.2022 opakovane odsúdený za trestné činy krádeže, kedy mu bol uložený podmienenečný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, ktorý bol neskôr zmenený na výkon trestu, nakoľko sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest povinnej práce vo výmere 100 hodín. Dopustil sa aj ďalších protiprávných konaní, ktoré boli riešené ako priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. V roku 2022 bol opakovane vyšetřovaný na centrálnom príjme, kde sa dožadoval predpisu liekov na jeho panické a úzkostné stavy, navrhnutú hospitalizáciu odmietol. V lekáorských správach z týchto vyšetření bol jeho stav diagnostikovaný ako Syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok (benzodiazepíny, opiáty, THC, nikotín, alkohol). V apríli 2022 sám nastúpil na ústavnú protitoxikomanickú liečbu, ktorá bola ukončená po 5 dňoch na reverz.

5. Zo znaleckého posudku č. 10/2024, vypracovaného súdom ustanovenou znalkyňou G.. M. Ž., D., z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, vyplýva, že na základe klinického psychiatrického vyšetřenia a štúdia dostupnej zdravotnej dokumentácie bolo zistené, že posudzovaný E. T. trpí duševnou poruchou a to polymorfnou toxikomániou s dominujúcou závislosťou od benzodiazepínov a opiátov na báze abnormne štruktúrovanej osobnosti s disocálnymi a nezdržanlivými rysmi. Posudzovaný trpí poruchou trvalého charakteru. Vplyvom tejto poruchy nie je schopný dlhodobo abstinovať od návykových látok, zvlášť benzodiazepínov mimo chránené prostredie. Jeho správanie je centrovane na získavanie a užívanie návykových látok i za cenu prekračovania spoločenských noriem. Posudzovaný nemá

adekvátne sociálne kontakty, nie je schopný sa trvale zamestnať, neukončil si stredoškolské vzdelanie. V kontakte s najbližšími dominuje oslabenie vyšších citov, neplnenie dohovorených požiadaviek, manipulovanie. Posudzovaný verbalizuje náhľad na svoj stav, ale vzhľadom na doterajšie fungovanie znalkyňa konštatuje len prítomnosť verbalizácie náhľadu na vlastnú závislosť v kontexte potreby pozitívnej sebaaprežentácie a pozitívneho sebaobrazu bez jasných krokov k práci na sebe. U posudzovaného je prítomná rozvinutá závislosť na geneticky zraniteľnom teréne ako i na teréne abnormne štruktúrovanej osobnosti. Znalkyňa konštatuje že posudzovaný nemá sám dostatočnú kapacitu, aby sa liečbe podrobil na základe vlastného rozhodnutia. Jedná sa o mladého jedinca s plne zachovanými intelektovými a ostatnými kognitívnymi schopnosťami. Posudzovaný je schopný obstaráť si svoje záležitosti a samostatne konať v obmedzenom rozsahu, podľa znalkyne je u neho odôvodnené obmedzenie spôsobilosti na právne úkony v oblasti starostlivosti o svoj zdravotný stav. Menovaný je schopný pochopiť zmysel konania a význam rozhodnutia.

6. Navrhovateľka R.. E. T. v konaní pre súdom zotrvala na svojom písomne podanom návrhu. Návrh podala preto, lebo sa snažila synovi pomôcť, skúšala všetky iné cesty, nakoniec ostala len táto. Syn potrebuje prejsť psychoterapiou, väzba alebo výkon trestu toto nevyrieši. Keď sa dostane von, tak to bude pokračovať, začal ešte keď bol vo vývoji, cieľom tohto návrhu bolo, aby absolvoval liečbu.

7. Procesný opatrovník G.. L. T. súhlasil s tým, čo uviedla navrhovateľka. Všetko spolu konzultovali, syn trpí duševnou poruchou, je to zrejme zo znaleckého dokazovania, on sám si nie je schopný pomôcť, nemá na to dosť vôle, aby absolvoval liečenie. Nechápe prečo by súd nevyhovel návrhu, keď s ním všetci súhlasia.

8. Posudzovaný E. T. pred súdom vypovedal, že súhlasí s návrhom. Súhlasí s tým, aby bol obmedzený v spôsobilosti na právne úkony v rozsahu, ako je to uvedené v návrhu, on sám sa nedokáže prinútiť k tomu, aby absolvoval liečenie. V určitých obdobiach si nebol schopný ani vyhodnotiť, čo je dobré a čo je zlé, aktuálna väzba veľmi zle vplýva na jeho psychický stav. Rozhodnutie o obmedzení spôsobilosti na právne úkony by zrejme malo vplyv aj na trestné konanie. Vo februári 2024 ukončil výkon trestu a mal v pláne absolvovať liečenie, avšak nemal na to dostatok síl. Tie lieky užíval dlhodobo a mozog mu nepracuje tak, aby vedel všetko posúdiť. Lekári mu predpisovali lieky vo veľkých množstvách a následkom týchto liekov potom mal nepričetné stavy, kedy si neuvedomoval svoje konanie.

9. Znalkyňa G.. M. Ž., D.. pred súdom zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku. U pána T.E. je prítomná rozvinutá závislosť. Čo sa týka kognitívnych schopností, tie sú veľmi dobre zachované, p. T. vie posúdiť dôsledky svojho konania, preto ani nenavrhovala obmedzenie na právne úkony v inej oblasti ako zdravotnej starostlivosti, pričom toto obmedzenie platí na akútnu zdravotnú starostlivosť. Nemožno na základe tohto predpokladať, že tam pôjde 3 mesačná protitoxikomanická liečba, keď jedinec sám nie je plne motivovaný. Pán T. trpí polymorfnou toxikomániou, to znamená závislosťou od viacerých látok, ide o duševnú poruchu trvalého charakteru, pri pozitívnej prognóze by sme uvádzali túto poruchu, ako polymorfnú toxikomániu v štádiu dlhodobej abstinencie od návykových látok.

10. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), ak fyzická osoba pre duševnú poruchu, ktorá nie je len prechodná, alebo pre nadmerné požívanie alkoholických nápojov alebo omamných prostriedkov či jedov je schopná robiť len niektoré právne úkony, súd obmedzí jej spôsobilosť na právne úkony a rozsah obmedzenia určí v rozhodnutí.

11. Podľa § 22 ods. 1 OZ, zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.

12. Podľa § 26 OZ, pokiaľ fyzické osoby nie sú spôsobilé na právne úkony, konajú za ne ich zákonní zástupcovia.

13. Podľa § 27 ods. 2 OZ, zákonným zástupcom fyzickej osoby, ktorú súd rozhodnutím pozbavil spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, je súdom ustanovený opatrovník.

14. Podľa § 29 OZ, súd môže ustanoviť opatrovníka aj tomu, pobyt koho nie je známy, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov alebo ak to vyžaduje verejný záujem. Za tých istých podmienok môže súd ustanoviť opatrovníka aj vtedy, ak je to potrebné z iného vážneho dôvodu.

15. Podľa § 231 písm. a) zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), v konaní o spôsobilosti na právne úkony súd rozhoduje o obmedzení spôsobilosti fyzickej osoby na právne úkony.

16. Podľa § 234 CMP, návrh na začatie konania musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podania opísanie skutočností odôvodňujúcich zásah do spôsobilosti fyzickej osoby na právne úkony a zdôvodnenie, že iné menej obmedzujúce opatrenia nie sú možné alebo opísanie skutočností odôvodňujúcich zmenu obmedzenia spôsobilosti na právne úkony alebo skutočností odôvodňujúcich navrátenie spôsobilosti na právne úkony.

17. Podľa § 247 ods. 1 CMP, ak nie sú splnené podmienky na obmedzenie spôsobilosti, zmenu obmedzenia spôsobilosti alebo navrátenie spôsobilosti, súd konanie zastaví.

18. Podľa § 248 ods. 1 a 2 CMP, konanie o obmedzení spôsobilosti na právne úkony je spojené s konaním o ustanovení opatrovníka podľa § 272 až 277. Ak súd rozhodne o obmedzení spôsobilosti na právne úkony, vo výroku rozsudku vymedzí rozsah, v akom spôsobilosť osoby na právne úkony obmedzil, a ustanoví jej opatrovníka.

19. Podľa § 272 CMP, súd ustanoví opatrovníka fyzickej osobe, ak tak ustanovuje osobitný predpis.

20. Podľa § 274 ods. 1 a 2 CMP, súd rozhoduje uznesením. V uznesení, ktorým ustanovuje opatrovníka, súd vymedzí rozsah opatrovnických práv a povinností v súlade s účelom, na ktorý bol opatrovník ustanovený.

21. Podľa § 275 CMP, súdom ustanovený opatrovník vykonáva svoje práva a povinnosti riadne a dbá na pokyny súdu.

22. Spôsobilosť na právne úkony je schopnosť fyzickej osoby vlastným konaním a vo vlastnom mene nadobúdať subjektívne práva a povinnosti (vlastnými úkonmi spôsobiť právne následky). Na rozdiel od spôsobilosti na práva a povinnosti, ktorá je nemenná a trvá po celý život fyzickej osoby, spôsobilosť na právne úkony vzniká postupne a môže byť podľa zákona rozhodnutím súdu obmedzená, prípadne úplne vylúčená. Obmedziť fyzickú osobu v spôsobilosti na právne úkony môže súd za predpokladu, že osoba v dôsledku duševnej poruchy, ktorá nie je len prechodná, alebo v dôsledku nadmerného požívania alkoholických nápojov, omamných prostriedkov či jedov je schopná robiť len niektoré právne úkony. Ak fyzická osoba obmedzená v spôsobilosti na právne úkony urobí právny úkon, na ktorý nie je spôsobilá, pôjde o absolútne neplatný právny úkon podľa § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Obmedzenie alebo pozbavenie spôsobilosti na právne úkony je záväzné nielen pre súd, ale aj pre ostatné štátne orgány a má dosah aj voči iným právnickým a fyzickým osobám. Obmedzenie v spôsobilosti na právne úkony je opatrením v záujme tých, ktorí nemajú možnosť svoje konanie ovládať alebo jeho následky posúdiť. Súdy pri určení rozsahu obmedzenia musia preto prihliadnuť k okolnostiam konkrétneho prípadu a postihnúť týmto obmedzením len tú oblasť životných situácií človeka, pre ktorého je to nutné v záujme ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, ako aj v záujme spoločnosti. Pri určení rozsahu obmedzenia spôsobilosti k právnym úkonom je potrebné mať na zreteli, že ide o opatrenie, ktoré má chrániť a v žiadnom prípade nie poškodzovať alebo ohrozovať záujmy človeka. Keďže obmedzenie spôsobilosti na právne úkony je vážnym zásahom do základných ľudských práv, je potrebné vždy skúmať aj to, či ochranu práv a oprávnených záujmov fyzickej osoby nie je možné dosiahnuť aj inými menej reštriktívnymi opatreniami.

23. S poukazom na uvedené skutočnosti, vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na obmedzenie p. T. v spôsobilosti na právne úkony, a preto konanie zastavil. Samotné zistenie, že človek trpí duševnou poruchou, ktorá nie je len prechodnou (čo je predovšetkým otázka pre odborného znalca), na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony nestačí. Ďalším predpokladom je, že táto trvalá duševná porucha celkom vylučuje schopnosť človeka uskutočňovať právne úkony. Menovaný síce trpí duševnou poruchou trvalého charakteru, je dlhodobo závislý od rôznych psychoaktívnych látok, ktorých užívanie má vplyv na jeho

správanie a konanie, zároveň však ako uviedla znalkyňa, nie sú znížené jeho kognitívne schopnosti, tie sú veľmi dobre zachované. Ako uviedla navrhovateľka, návrh podala preto, lebo sa snažila synovi pomôcť, skúšala všetky iné cesty, nakoniec ostala len táto, s tým, že zdôrazňovala, že syn potrebuje prejsť terapiou. Z ľudského hľadiska je snaha matky pomôcť synovi absolútne pochopiteľná, súd rozumie aj jej zúfalstvu, zo strany rodičov však došlo k nepochopeniu inštitútu obmedzenia spôsobilosti na právne úkony. Navrhovateľka argumentovala potrebou liečby u menovaného, podľa názoru súdu však mylne podmieňuje úspešnosť liečby s obmedzením spôsobilosti na právne úkony. Ako uviedla znalkyňa vo svojej výpovedi pre súdom, nie je možné absolvovať liečbu bez toho, aby bol jedinec sám plne motivovaný a navrhovateľka sa podľa názoru súdu domnieva, že túto motiváciu „nahradí“ rozhodnutím o obmedzení spôsobilosti na právne úkony a ako opatrovník zabezpečí liečbu svojho syna aj proti jeho vôli. Súd opakuje, že snahe matky rozumie, obmedzenie spôsobilosti na právne úkony je však vážny zásah do práv jednotlivca a nato, aby súd obmedzil fyzickú osobu na právne úkony, musia byť splnené isté predpoklady. Pokiaľ by sme použili terminológiu z Nálezu Ústavného sud SR 313/2012, že pozbavenie spôsobilosti na právne úkony je „právna smrť“, tak obmedzenie spôsobilosti na právne úkony p. T., by sme mohli nazvať „právnou amputáciou“, ktorá však v tomto konkrétnom prípade nie je indikovaná. Na veci nič nemení ani tá skutočnosť, že účastníci s obmedzením spôsobilosti na právne úkony súhlasili, vrátane osoby, o ktorej spôsobilosti sa koná. Obmedzenie spôsobilosti predstavuje krajný prostriedok a nemôže byť výsledkom „dohody“ účastníkov, ak na prijatie takéto krajného prostriedku nie sú dôvody, resp. môže sa prijať menej reštriktívne opatrenie. Súd pripúšťa, že u menovaného sa vyskytujú situácie, kedy je potreba urgentného zásahu pri výkone zdravotných úkonov (v stavoch intoxikácie) a práve pre túto oblasť v súlade s vyjadrením znalkyne ustanovil p. T. opatrovníka (bez obmedzenia spôsobilosti na právne úkony) a to v osobe navrhovateľky -jeho matky. Nakoľko sledovaný účel možno dosiahnuť aj za pomoci menej obmedzujúceho opatrenia, súd v danej veci nerozhodol o obmedzení spôsobilosti na právne úkony, ale ustanovil opatrovníka podľa § 29 Občianskeho zákonníka v záujme ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

24. Súd za opatrovníka p. T. ustanovil navrhovateľku - jeho matku, ktorá s ustanovením do funkcie opatrovníka súhlasila, pričom je oprávnená svojho syna zastupovať pri právnych úkonov súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti spojenej s jeho duševnou poruchou.

25. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Mestskom súde Bratislava II, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.